

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Reverendo Domino Emerico Bebec, Praeposito Albensi, domino & patrono
suo, Matthias Deuay gratiam & pacem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

REVERENDO DOMINO EME-
RICO BEBEC, PRAEPOSITO A L
bens, domino & patrono suo, Mat-
thias Deuay gratiam & pacem.

Anno ab hinc quarto Reuerende Domine, cum Rex
Quinquecclesias esset profectus, dignitas tua Budæ,
post suæ Majestatis discessum, aliquot dies egit, secutura
Principem: ego interim, meo tunc fungebar officio. Die
quo propemodum itineri nos accingeremus, conuenit me
ex fratribus nostris quidam, impense a me contendens, ut
nonnihil de Sanctorum dormitione ei in litteras mittere. *Sanctorum dormitione*
dicebat caussam, esse quosdam Papismo deditos, qui neruis
omnibus doctrinæ nostræ reniterentur. Cuius precibus ui-
ctus alioqui amicissimi & de me benemeriti, crasse quasdā
sententias illi deliniaui, & quidem (*q* sciam) tantū de San-
ctorum dormitione. Is uero hasce meas sententias alteri ex
fratribus, ut in unum ordinem redigeret, & ut de suo quoq;
ubilibet adderet, dedit. Accepta prouincia redegit in ordi-
nem: & insuper de uno mediatore Christo, de non inuocan-
dis sanctis, dec̄ statu mortuorum post hanc uitam scripsit
in formam iusti libelli, qui liber cum in manus Franciscani
cuiusdam peruenisset, Apologiam aduersus eum ædere uo-
luit. Hoc autem moliebatur multo tempore, sed quod diu
parturiebat, tandem peperit, me ubiq; suo more proscin-
dens: cum ut dixi, nil nisi de Sanctorum dormitione me
scriplisse sciam, & quidem pinguissime, ut tunc ferebat tem-
poris occasio. Et suas ueritates (si dñs placet, sic enim lo-
quitur) effert plurimum, triumphum ante uictoriā canens.
Ego uero & si sciam, quam sit mihi curta supellex, & toties
ueritus sum meam infantiam, seculo nostro prudentissimo
irridendam exponere, tamen coegit ad hanc impudentiam
Franciscanus

a 3 ut ita

ut ita loquar, pseundo fratri pernicacia, qui nedum Euange
licos uiros, sed & ipsum Christum, non ueretur blasphemare, suo maximo malo. Coegerunt et uiui fratres, dupliciti
nomine, ut & Monachi nenia euerterem, & ut meae prædi
cationis fidem facerem. Cuius testis est utracq; Pannonia,
uterq; Rex Vngariae, quorum (gratia Deo) expertus sum
indignationem, insuper uincula & carceres: ut cum Pau
lo in meis infirmitatibus nonnihil glorie. Quare mi dō
mine Emerice, hunc quamlibet serotinum foetum ingeniolii
mei tibi offero: iam fuisus scripturus de locis memoratis &
de alijs, apud te, & apud meos, pro mea uirili, ueritati patro
cinaturus. Patior inter imi subsellij homines numerari, mo
do testimonium ueræ prædicationis habeam apud posteri
tatem. Eo autem candore scripsi quo debui, tu ergo & fra
tres omnes Christiana censura hoc meum scriptum iudica
te. Vale in Christo, una cum tua consorte, pro qua, uer
bo Dei eruditus, omnem paternam haereditatem maluisti
amittere, quam more quorundam, per uagos cōcubitus, ut
modestiss. loquar uoluntari. Datum ex Saruar, anno salutis
nostræ 1535, iu ferijs Pentecostes.